

VAKANTIE

Beste parochianen,

Terwijl voor velen van jullie de vakantie al voorbij is, zit ik er nog middenin. We laten ons verwennen door de medebroeders in Matran. De Zwitserse Redemptoristen staan er hetzelfde voor als de Nederlandse: al jaren geen aanwas uit eigen land en derhalve een hoge gemiddelde leeftijd. Het belet hen – en de mensen die voor hen zorgen - niet om uitermate hartelijk en gastvrij te zijn. Ze beleven hun roeping als kloosterling diepgaand zonder te rekenen op een vooraanstaande plaats in de huidige samenleving. De rust hier is weldadig. Vanuit het raam op mijn kamer op de tweede verdieping heb ik dit prachtige uitzicht.

Helemaal op de achtergrond zie je vaag de Zwitserse Freiburger Alpen, links vooraan de gevel van de kapel van het voormalige kleinseminarie. Het gebouw is overgenomen door Caritas Zwitserland, dat er vluchtelingen-statushouders voorbereidt om hun plaats in te nemen in het land.

Intussen volgen we het nieuws in land en wereld en de onrust die de mensen wereldwijd nog altijd gevangen houdt ten gevolge van het coronavirus. De reacties zijn verschillend. Er zijn voor- en tegenstanders van de overheidsmaatregelen. Het is voor iedereen lastig als je in je manier van leven, die zo gewoon en vanzelfsprekend was, belemmerd wordt. Dat geldt zeker als je ‘sowieso’ al weinig mogelijkheden hebt, omdat je tot de kansarmen behoort. De rellen op verschillende plaatsen –hoe afkeurenswaardig ook- zijn dan ook een vraag aan de samenleving hen in hun lot tegemoet te komen. Het is overigens te hopen dat de redelijkheid die maant tot voorzichtigheid, de overhand blijft houden en dat we elkaar daarop kunnen blijven aanspreken; zeker zolang er nog geen vaccin is.

De gevolgen van Covid 19 zijn ingrijpend, fysiek voor een aantal mensen, maar ook economisch en maatschappelijk. De economische krimp in het 2^e kwartaal is bij ons 8.5 %. In andere landen is de krimp nog groter. Des te meer zijn we aangewezen op onderlinge solidariteit, hoewel ook dat na een periode van alsmear toenemende (ook individuele) welvaart niet gemakkelijk zal zijn. 75 jaar geleden werd de (wereld)oorlog overwonnen door vrede; staan we nu voor de opgave ons gegroeide

individualisme te overwinnen door onderlinge betrokkenheid, solidariteit en de vindingrijkheid die daarbij hoort?? Ons geloof als christenen in de kracht van de liefde kan ons daarbij helpen. De overweging van pastor Franssen b.g.v. Maria Tenhemelopneming (zie onze websites) leert ons dat we als gelovigen geen 'onnozelaars' zijn, Moge de levens van het 'Herrgöttje' en van zijn 'hillige Mam' onder ons een inspiratiebron zijn. Blijft allen gezond. A. Reijnen, pastoor.